

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: wtorek, 01, maj 2012 00:00

Rafał Rudka

Odsłony: 2386

W związku z pojawiającymi się informacjami o zmianie sposobu obliczania wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych dla celów dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych, o którym mowa w art. 26a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.), Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych poinformowało, że od 2004 r. sposób ustalania tego wskaźnika nie uległ zmianom.

Zgodnie z obowiązującym od dnia 1 stycznia 2004 r. przepisem art. 26a ust. 1a ustawy dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych nie przysługuje pracodawcy zatrudniającemu co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy i nieosiągającym wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 6%.

Sposób ustalania tego wskaźnika wynika z art. 2 pkt 6 tej ustawy. Wymaga on podzielenia przeciętnego miesięcznego stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych (w etatach) przez przeciętny miesięczny stan zatrudnienia ogółem (w etatach).

Natomiast katalog grup osób wliczanych do tych stanów zatrudnienia określa art. 26b ust. 3 ustawy. Przepis ten normuje tę kwestię od dnia 1 stycznia 2009 r., zaś w latach 2004-2008 w taki sam sposób była ona normowana w art. 26b ust. 1a ustawy. We wspomnianych przepisach art. 26b ustawy zawarto odwołania do innych przepisów odnoszących się do określonych grup osób zatrudnionych, tj. do art. 21 ust. 1 i 5 oraz do art. 28 ust. 3 ustawy.

Odwołanie do art. 21 ust. 1 ustawy skutkuje tym, że do stanu zatrudnienia ogółem i stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych należy wliczać pracowników w rozumieniu art. 2 k.p., a odwołanie do art. 28 ust. 3 ustawy – tym, że pracodawcy prowadzący zakłady pracy chronionej mogą dodatkowo wliczyć do tych stanów niepełnosprawnych wykonawców pracy nakładczej, o których mowa w tym przepisie. Z kolei zawarte w art. 26b ustawy odwołanie do art. 21 ust. 5 ustawy oznacza obowiązek odpowiednio wyłączenia ze stanu zatrudnienia ogółem i stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych – osoby należące do co najmniej jednej z grup wymienionych w art. 21 ust. 5 ustawy.

Należy podkreślić, że art. 26b ustawy odwołuje się wyłącznie do ust. 1 i 5 w art. 21 ustawy, zaś całkowicie pomija pozostałe ustępy tego przepisu. Przede wszystkim przepis art. 26b ustawy nie odwołuje się obecnie ani nie odwoływał się w przeszłości do art. 21 ust. 4 ustawy, który dotyczy obniżania wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych z tytułu zatrudniania osób niepełnosprawnych o szczególnych schorzeniach. Przepis art. 21 ust. 4 ustawy odnosi się wyłącznie do obniżania ustawowego wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych, od osiągnięcia którego uzależnione jest zwolnienie z wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o których mowa w art. 21 wspomnianej ustawy. Instytucja obniżania wskaźnika przewidziana w art. 21 ust. 4 ustawy nie może być stosowana do obliczania innych wskaźników zatrudnienia osób niepełnosprawnych, w tym dla celów określonych w art. 22 ust. 1 lub art. 33 ust. 7b ustawy.

Źródło: niepelnosprawni.gov.pl